

DEVİRİMCİ TEORİ OLMADAN DEVİRİMCİ PRATİK OLMAZ!

KOMÜNİST

Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist Merkezi Yayın Organı

SAYI:11

İBRAHİM

KAYPAKKAYA

MK 11. TOPLANTISI KARARLARI:

Yoldaşlar,

MK. Temmuz ayında 11. Toplantısını yapmıştır. Toplantıda ülkedeki siyasi durum üzerine görüştü. 10. toplantısının almış olduğu MK seçiminin ve faaliyetlerinin

değerlendirilmesinin konferans gündem maddeleri arasına alınması kararını tartıştı.

Konferans zamanında yeniden düzenleme yaptı. Konferansa sunulacak faaliyet raporunun taslak halini görüştü, eklenmesi gereken noktaları tespit etti. Dağıtılacak yazıları görüştü ve dağıtılan yazıların hangilerinin yalnızca Ü ve ...'lere verileceğini kararlaştırdı.

Kamulaştırma ve diğer eylemlerle ilgili olarak yetkilerin parti organlarına yeniden kararlaştırıldı. Hizbin bugünkü durumu ve partinin hataları sorunu ele alındı. Dev-Yol'un bizimle ilgili olarak yaptığı "adi cinayet örgütü" tespitinin kaldırılması yolunda sürdürülen görüşmelerin durumu, Dev-Yol'un talepleri ve buna karşı bizim tutumumuz gibi sorunlar görüşüldü.

Yukarıdaki noktalarda yapılan tartışma sonucunda varılan ortak yada çoğunluk kararları aşağıdadır.

K- Bundan önceki MK ve Sabah Gazetesi toplantısı kararlarında dünyanın ve ülkemizin içinde bulunduğu ekonomik ve siyasal durum tahlil edilmeye çalışılmıştı. Bu tahlillerin temel anlayışları hala doğruluğunu korumaktadır.

Son zamanlarda ülkemizde karşı-devrim ekonomik ve siyasal krizini daha da derinleştirmiştir. Halk kitlelerine karşı saldırı, halk kitlelerinin tüm temel... larına ekonomik ve siyasi yönden saldırı çok yoğun bir durum almıştır. Buna karşılık halk yığınlarının hoşnutsuzluğu, düzen aleyhtarı devrimci düşünceleri daha çok gelişmekte kitlelerin mücadelesi daha üst boyutlara ulaşmaktadır.

Komprador burjuvazi ve toprak ağaları sınıflarının faşist diktatörlüğü, kendi açısından bu duruma bir son vermek istemektedir. Aralarındaki birlik yönü zaman zaman artan bir dalaşmayla birlikte yürümektedir. Hakim sınıflar mevcut düzeni sürdürebilmek için yeni oyunlar tezgahlamak düşüncesindedir. Son zamanlarda bu amaçla "darbe" söylentileri ve bunu doğrulayan gelişimlerin olduğu görülmektedir.

Türkiye gibi yarı-sömürge, yarı-feodal emperyalizme bağımlı ülkelerde darbe ... ketleri ve bunun ihtimali genel olarak her zaman için vardır. Mevcut düzeni, mevcut durumuyla sürdüremedikleri zaman, faşist baskıları artırmak halk muhalefetini ezmek, başta komünistler olmak üzere tüm devrimci ve demokratik güçlere karşı sınırsız bir saldırı örgütleyebilmek, kitlelerin bilincini bulandırabilmek, onları aldatabilmek vb. için darbe hareketlerine girişirler.

Darbeler genellikle hakim sınıf klikleri arasındaki anlaşmazlığın bir sonucu yada hakim sınıfların birleşerek, mevcut durumda sürdürmekte oldukları hakimiyeti gelişen yeni duruma göre sürdürebilme zorunluluklarından doğar. Değişim mücadelesini ezmeye yönelik oluşudur.

MK bu anlayışla ve diğer şeyleri, yani halkın mücadelesini, hakim sınıfların içinde bulunduğu durumu, Türkiye'nin Ortadoğu'daki özel yerini ve emperyalistlerin savaş kışkırtıcılığı açısından Türkiye'nin bu yerinin önemini değerlendirildiğinde önümüzdeki dönemde bir darbe hareketinin sadece mevcut olmadığını, bu ihtimalin aynı zamanda belirin bir ihtimal olduğu sonucuna varmıştır. Bu ihtimali belirginleştiren sebepler şöyle sıralanabilir.

Halkın mücadelesi sürekli bir gelişme göstermektedir. Sıkıyönetimlere ve faşist diktatörlüğünün azgın saldırılarına rağmen kitlelerin mücadelesi durmamakta, yer yer silahlı biçimlere de dönüşerek yükselmektedir.

Hakim sınıfların partileri parlamentosu, polis gücü ve askeri gücü kitlelerin gözünden değerini gün geçtikçe daha büyük oranda yitirmektedir. Özellikle parlamento ve partiler halkın gözünden çok büyük oranda teşhir olmuşlardır. Hakim sınıflar arasında, özellikle onların AP ve CHP’de somutlaşan ABD ve B.... ların hakimiyet mücadelesinden ve B. Avrupa’daki emperyalist devletlerin de savaş hazırlıklarına hız vererek çeşitli ülkelerdeki denetim ve hakimiyetlerini artırma isteğinden kaynaklanıyor.

Diğer sebeplerle birlikte bunlar bir darbe hareketini belirginleştirmektedir. Partileri ve parlamentoyu feshederek,, partiler üstü bir görünüm kazanmak isteyen hareket olabileceği gibi bir partiye dayanarak da, diğerlerine karşı tavır alarak da ortaya çıkan bir hareket olabilir. İkinci ihtimalin içinde CHP’ye dayanarak “sol” bir görünüm kazanması şekli de mümkündür. Ama her halükarda, hangi biçim altında ortaya çıkarsa çıksın böyle bir hareketin ABD emperyalizminin hareketi olması esastır.

Bu duruma karşı MK, partiyi uyarmayı ve eğer böyle bir hareket olursa olağan üstü bir toplantı yaparak, partiye gerekli talimatları vermeyi, durumu yeniden değerlendirmeyi kararlaştırmıştır.

2- MK II. Toplantısı, MK’nın 10. toplantısında, MK seçiminin ve faaliyetlerinin değerlendirilmesinin konferans gündem maddeleri arasına alınan kararını değerlendirmiştir.

Bu değerlendirme içinde MK içinde değişik görüşler ortaya çıkmıştır. MK içindeki bir bölüm yoldaş, MK seçiminin ve faaliyetlerinin K. gündemine alınmasını doğru bulmakla birlikte, bu kararın alınıp gerekçelerine katılmamaktadır. Bu yoldaşlar, kararın esas gerekçesini MK’nın bu işin üstesinden gelemediği ve gelemeyeceği açık olduğu, bugüne kadarki çalışmaları esas olarak olumsuz olduğu şeklinde belirtilmesinin doğru olduğunu savundular.

Diğer bir bölüm yoldaş ise, bu kararın alınmasına gerekçe olarak belirtilen noktaların doğru olduğunu savundular. Diğer bazı yoldaşlar da bu karara ve kararın gerekçelerine katılmamakla birlikte, kararın gerekçelerini doğru bulan yoldaşlarla sorunun esasının MK sorunu olmadığı noktasında birleştiler. Bu yoldaşlara göre bugün partimizin sorunlarının esasını MK sorunu oluşturmamaktadır. Mevut durum partimizin bir sorunudur. Bu sorunun içinde MK sorunu önemli bir yer tutmaktadır, ama sorunun esası bir yönetim değişikliği anlamına gelen MK sorunu değildir.

Gerekçeler konusundaki değişik görüşlere rağmen MK’nın çoğunluğu MK seçiminin ve faaliyetlerinin K. gündemine alınmasını doğru buldular.

MK seçiminin ve faaliyetlerinin K. gündemine alınmasından dolayı MK’nın faaliyetlerini değerlendiren bir raporu K’ya ve K’den önce tüm partiye tartışılmak üzere sunması gereklidir. Bundan dolayı hazırlanmış olan taslak rapor tartışıldı. MK’nın çoğunluğu taslağın esasına katıldı. Tartışma içinde taslağa eklenmesi gereken konular ortaya çıktı. Konuyla ilgili tespitler yapıldı.

PÜ’lere yalnızca MK faaliyet raporu sunulmayacaktır. Bölge Komiteleri de yapılan çalışmaları değerlendiren, sorunlarımıza çözüm önerileri getiren, altındaki ve üstündeki organların ve kendi çalışmalarının birbiriyle ilişki içinde değerlendirilmesini sunan, faaliyet raporlarını hazırlayıp dağıtacaklardır. Bunlar da B. Konferanslarında ve Merkezi Konferans’ta değerlendirilecektir.

MK çalışmaları değerlendirilirken, bir alt bölge komitemezin MK hakkında yapmış olduğu ve MK’nın bugün partimizin gelişmesinin önünde iflah olmaz bir engel olduğu şeklindeki tespiti değerlendirildi. Bu tespit henüz temellendirilmemiştir. Dolayısıyla yoldaşların bu tespiti yaparlarken hareket ettikleri temel noktaları bildiren, açıklayan resmi bir belge MK

II. Toplantısına gelmemiştir. Bu yüzden bunlar üzerinde fikir belirtmemiz doğru olmayacaktır. Ancak, her halükarda şu iki nokta belirtilebilir.

a) ABK'nın bu tespiti, bu haliyle yanlış bir tespittir. Tüm MK yapılan bu tespite **katılmamaktadırlar**.

(a) MK, önümüzdeki dönemde eğer olağan üstü bir durum çıkmazsa, yeni bir toplantı yapmayacaktır. Bu yüzden tespit edilen zaman programına ve alınmış diğer

MK'nın çoğunluğu bu tespitin aynı zamanda zararlı bir tespit olduğunda birleşmektedir. Bu tespitin, mevcut sorunlarımıza doğru çözümler getirilmesini engelleyici bir tespit olduğunu düşünmektedirler. Bu tespitin sonuçta, kaçınılmaz olarak her şeyden önce MK'nın yıkılması görevini birinci derecede bir görev olarak önümüze koyduğunu, bunun ise doğru olmadığını düşünmektedirler.

b) Yoldaşlar bu tespite varırlarken hareket ettikleri noktaları da tespitle birlikte tespiti belirli düşüncelerin bir sonucu olarak ortaya koymamışlardır. Ve bu hala koyulmuş değildir. Bu ise, mesela MK'nın bu tespite karşı mücadele yürütmesini engellemektedir. Çünkü MK'nın eleştireceği görüşler henüz ortada yoktur. Bu karşılıklı eleştiride ve özeleştiriye eleştirilen tarafın savunma hakkını tek yanlı olarak elinden almaktadır, en azından geciktirmektedir.

İkinci olarak; tespit bir tahlilin sonucu olarak ortaya konulmamakta, önce tespit yapılıp sonra temellendirme yolu benimsenmektedir. Bu ise parti içi mücadelede yanlış bir yöntemdir. Partiye sebeplerin veya sebebin bir sonucu olarak tespitin sonucu birlikte açılmamış olması, yukarıda anlatılan sağlıklı durumu ortaya çıkarmıştır. Bu, yöntem olarak yanlıştır ve benimsenmemelidir.

- K. gündemine 10. toplantıda yeni bir maddenin, önemli bir maddenin eklenmesi anlamlı olacaktır. Çünkü sorun sadece çalışmaların değerlendirilmesi de değildir. Bunun da ötesinde şimdiye kadarki çalışmaların bize gösterdiği ve öğrettiği tecrübelerin özetlenmesi, ortaya çıkan yeni fikirlerin önümüzdeki dönemde partide uygulanabilmesi için sistemleştirilmesidir.

Durumun böyle olduğunu tespit eden MK, parti örgütlerinden gelen zamanın kısalığı konusundaki düşünceleri de dikkate alarak, MK 9. toplantısında tespit edilen tarihten üç ay sonraya ertelenmesini kararlaştırmıştır.

Bu zaman zarfında yazıların dağıtımının ve yazıların eksik olanlarının kısa zamanda yazılmasının gerektiği MK tarafından tüm yoldaşlarımıza ve BK'ya duyurulur.

K. hazırlığı içinde MK sorunu da görüşüleceği için MK içindeki farklı düşünceler ve önemli görülen yazışmalar da partiye açılacaktır. FÜ yoldaşlardan da böyle bir talep gelmiştir. Bu talep doğru bulunmuştur, uygulanacaktır.

Bu konuyla ilgili yayınlanan yazılar ve ayrıca örgütsel sorunları dile getiren yazılar yalnızca parti içinde dağıtılacaktır. MK içi yazışmalar ve örgütsel sorunlarımızı ve benzerleri ortaya koyan yazılar parti dışına dağıtılmayacaktır. Bundan böyle bu tür yazıların üzerine "yalnızca Ü ve AÜ'lere" ibaresi eklenecektir.

4- Partimizde ortaya çıkan hizip sorunu görüşüldü. Kır kaçkını hizbin görüşleri parti çizgimize temel temele zıt revizyonist bir çizgidir. Onların parti tarihimizi reddeden, parti 1. Konferansımızı ve kararlarını reddeden aşırı in... sol revizyonist çizgileri her yerde mahkum edilmelidir.

Bu konuyla ilgili olarak MK imzasıyla bir yazı; hizbe karşı acil tavır takınmak için yazılarak dağıtılmıştır. Yine MK imzasıyla ikinci bir yazı dağıtılacaktır. Bu yazıda sorunlar daha geniş ele alınmış, daha etraflı ortaya konulmuştur. KKH'in gasp ettiği silahların ellerinden alındığını bildiren SB Haziran 80 kararlarındaki bilginin yanlış bir bilgilenme

sonucu verildiği tespit edilmiştir. Oradaki bu bilgi yanlıştır. Bugün gelen bilgilere göre silahlar hizipten geri alınmamıştır. Daha sonra ise ancak bir kısmı alınabilmiştir.

Hizbin bugün elinde kalan KB'den aldıkları iki otomatik, bir 14'lü ve 7.65'ir. KD'de de daha sonra halkın malı olan bir otomatik ve partinin bir 14'lüsünü gasp etmişlerdir.

Verilen bilgilere göre, hizbin bugün gelişmesi durmuştur. Partinin bir ABK'sında 40 dolaylarında sempatizanları vardır. KD'nin bir alt mıntıkasında ise bir PÜ hizbin saflarına geçmiştir. Aynı alt mıntıkada 15-20 dolaylarında hizbin taraftarı vardır.

a) KB ABK'yı bu noktada uyarıp eleştirmemekle hatalı davranmıştır. MK bugünkü ortamda hiziple ilgili hatalarımız konusunda ancak bu genel değerlendirmeleri yapabilmektedir. Parti örgütlerimiz konuyla ilgili değerlendirmelerini yaptıktan ve MK'ya ilettikten sonra daha geniş ayrıntılı bir tahlil yapabilecektir.

5- Hatırlanacağı gibi Dev Yol'un hakkımızda yaptığı tespitle ilgili gelişmeler ve bizim tavrımız SB Haziran 1980 kararlarında aktarılmıştı. O zamandan bu yana DY ile yapılan görüşmelerde şu gelişmeler oldu:

TY, Y'yi sakladığımız şeklindeki iddialarından vazgeçtiklerini ve zaten pratik bir yararının da kalmadığını açıkladı. Hakkımızda aldıkları kararın bize karşı bir "ceza" olduğunu, bunun kendi açılarından başarıya ulaştığını, bu kararın bizim anladığımız anlamda olmadığını belirtti. Her ne kadar Y'yi sakladığımız iddialarına karşı açıklama yapmamızı istemekten vazgeçtiyseler de broşürde ne demek istediğimizi yeniden açıklamamız talebinde bulundular. Açıklama erken yapılırsa kendilerinin bunun sonucunda tavır takınacaklarını, aksi takdirde her halükarda bir açıklama yapacaklarını belirttiler.

Bu gelişmeler üzerinde yeniden görüşüldü, çoğunlukla şu sonuca varıldı: DY'nin kararıyla ilgili bir açıklama yapılacaktır. Bu açıklamada, birliğin önemi, DY'nin tespitini kaldırmasının gerekliliği, DY'nin broşürümüzü yanlış yorumladığı noktalarında açıklama yapılacaktır. Bu açıklama ulaşabildiğimiz kitlelerle duyurulmaya çalışılacaktır.

DY ile görüşmeler bundan böyle de sürdürülecek. Görüşmelerin yazılı temelde olması yeniden belirtildi.

6- Bilindiği gibi silahlı eylemlerle ilgili olarak şimdiye kadar belirli bir idari tedbir uygulanıyordu. Buna göre **parasal kamulaştırmalar MK'nın tek tek cezalandırma eylemleri ise ABK'ların yetki ve denetimi altında idi.**

Bu toplantıda bu kararın değiştirilmesi gerekçelerinde ortak bir görüşe sahip olmakla birlikte, **MK, parasal kamulaştırmalarda yetkiyi ABK'lara ve diğer tüm eylemlerde tüm parti organlarına verme kararını çoğunlukla almıştır.**

Yalnız yoldaşlarımıza bu sorunları tartışırken ve yetkiyi hayata uygularken göz önünde bulundurmaları için iki konuda pratik örnekler vereceğiz.

I. İdari tedbirlerin alınıp alınmaması ve hangi şartlarda alınmasıyla ilgili bir konuda en önemli örnek devrim sonraki ÇKP'de alınan idari tedbir kararıdır. Yıllarca savaş içinde olan yüz binlerce karşı devrimciyi cezalandıran ÇKP zaferden hemen sonra, 1950 yıllarında karşı-devrimcilerin yargılanması ve ölüm cezalarına çarptırılmasıyla ilgili yetkileri yalnızca partinin belirli üst organlarında tutan karar almıştır. Bu konuda Mao Zedung'un yazıları vardır. Yoldaşlar bunlara bakmalıdırlar.

II. **Tek tek karşı-devrimcilerin cezalandırılmasıyla ilgili olarak partimizde bazı örnekler vardır. Bunlardan birisi, verilen bilgiye göre, faşist olduğu gerekçesiyle bir kasabın dükkanından parası alınmış, kendisi ve dükkanda müşteri olarak bulunan bir kişi tedbir olarak buz dolabına konulmuştur. Bu sırada cezalandırma eylemlerinin yetkisi ABK'dadır. Mesela bir başka örnekte bir başka alt bölgemizde şu şekildedir. ABK cezalandırılması için bir halk düşmanı hakkında karar almıştır. Bu karar yerine getirilirken halk düşmanı kişi yerine halktan bir işçi öldürülmüştür.**

Bu sırada da cezalandırma eylemlerinin yetkisi ABK'dadır. Ve her iki eylem de yakın zamanlarda olmuştur.

Bunların dışında yaralama için bir eylem gerçekleştirilirken sonucun ölümle bitmesi gibi örnekler de vardır.

Bunlar yoldaşlarımızın göz önünde bulundurması gereken örneklerdir. MK bu tür eylemlerde hiç hata yapılmayacak yada yapılmamalıdır şeklinde bir görüşe sahip değildir. Silahlı eylemler içinde birçok istenilmeyen durum, irademiz dışında yaşanmaktadır..... Ama buna karşılık yapılan önemli bir hata bu olumlu etkiyi büyük oranda yıkmaktadır. Bunlar göz önünde bulundurulmalıdır.

Parti organları tek tek cezalandırmalarla ilgili olarak şu noktaları yerine getirmelidirler.

a) Kararlar alınırken elde yazılı raporlar bulunmalıdır. b) karar uygulanmadan önce bildiri vb. araçlarla "teşhir" çalışması yapılmalıdır. (bazı durumlarda eylemin gerçekleşmesini engellemesi ihtimali varsa bu yapılmayabilir.) c) eylem gerçekleştirildikten sonra en azından mahalli planda yazılama vb. gibi araçlarla eylemin propagandası yapılmalıdır. d) daha önceki karar gereğince eylemler haber şekline getirilerek merkezi İKK'da yayınlanmak üzere üst organlara iletilmelidir.

7- Aşağıda OPK ve Aydınlik'in sınıfsal temeli ile ilgili oylamaların neticesi vardır. Yalnız bu sonuçlar değerlendirilirken bazı noktalar göz önünde bulundurulmalıdır. OPK oylaması ilk başlarda kısa zamanda yapıp sonuçlandırılacaktı. Fakat ... YYY, OPK oylamasının ertelenmesini ve yeni yazılarının dağıtılmasından sonra oyların toplanmasını talep etti. Aydınlik'in sınıf tahlili gibi OPK ... 7. toplantıdan sonra alınan yeni örgütsel tedbirlerin uygulanması sırasında kısa zamanda toplanamadı. Bu arada bazı üyelerin istifası sıkı bir denetimin yapılamaması ve OPK'ya alternatif teşkil edecek olan MK'nın konferansının uzatılmasıyla ilgili görüşünün kabul edilmiş olmasının pratikte OPK'yı ret anlamına gelmesinin doğurduğu gevşeklik gibi sebepler sonucunda oyların toplanması uzun bir zaman almıştır. Bu uzun zaman içinde yoldaşlar, birçok üyenin görüş değiştirebileceğini, eskiden kullandığı oyların bugün daha değiştiğini kullanma ihtimallerinin olduğu göz önünde bulundurulmalıdır. Bu gibi durumlar özellikle Aydınlik'in sınıf temeli sorununda sağlıklı bir sonucun çıkmasını önlemektedir. Aydınlik'in sınıf temelli sonunun çözümünü bazı yoldaşlar konferansa bırakmayı önermekte, bazıları ise yeni MK'ya bırakılmasını önermektedirler. Her halükarda önümüzde konferansa kadar kısa bir dönem olduğu için ve sonucun sağlıklı bir sonuç olmadığı için, bu sonuçlar daha çok parti içindeki genel eğilimlerin, parti içinde bilinmesi anlamına gelecektir. Bunun dışı açılması uygun bulunmamaktadır. Sonuçlar şöyledir:

OPK: % kabul: 4,4 % ret: 77,8 % belirsiz: 17,8

Aydınlik: % Komprador top. Ağası: 41, 05 Milli burj. Sağ: 49,47 Belirsiz: 8,42

ENTERNASYONAL İLİŞKİLER:

24 ? 1980

EK: I

ABD/DKP'nin yayın organında TKP/ML'nin AEP eleştirisi:

Aşağıdaki notlar yakın geçmişte TKP/ML tarafından yayınlanan ve AEP'in oportünist olarak eleştirildiği broşürün kısa, sözlü bir özeti temelinde hazırlanmıştır.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

TKP/ML Haziran 1978'de AEP'e yazarak ilişki kurmak istediğini belirtti. Aynı zamanda partinin tüm belgelerini de gönderdiler. Hiçbir yanıt almadılar. Sonra Mayıs 1979'da bir kez daha yazdılar ve AEP ile görüş birliğinde olmadıkları konuları özetlediler. Bu kez,

AEP yanıt vermezse, TKP/ML'nin görüş birliğinde olmadıkları şeyleri tüm dünya proletaryasına ve halklarına bildirmek zorunda kalacağını belirttiler.

Bu mektupta belirtilen anlaşmazlıklar şunlardır;

- 1) Partiler arasında ilişki yöntemleri üzerine
- 2) Üç dünya teorisine karşı mücadelede AEP hala bazı hatalı konumları desteklemektedir; özellikle de dünya halklarının baş düşmanı olarak iki süper güç teorisini.
- 3) ilişkisi olabileceğini fakat Arnavutluk'un bu bir ilke imiş gibi davranmaması gerektiğini, arkasından kendi ilkelerini bozmamaları gerektiğini söyledi.
- 4) TKP/ML halk savaşına yapılan saldırılarla görüş birliğinde değil.
- 5) TKP/ML Çin'in üçüncü bir süper güç olarak sınıflandırılmasıyla görüş birliğinde değil.
- 6) TKP/ML Mao'yu eleştirme yöntemiyle, örneğin sahte yada yanlış izlenimler verecek alıntılar kullanılmasıyla görüş birliğinde değil.

Bu mektup farklılıkları gün ışığına çıkardı, fakat TKP/ML'nin tartışmak istediğini gösterdi. Cevap gelmeyince, mektup yayınlandı. MK'nın Aralık 1979 toplantısında TKP/ML AEP'in oportünist konumlarına karşı açıktan mücadele açmadığı için özeleştiri yaptı ve aşağıdaki tezleri ortaya koydu:

- 1) Çin devrimine saldırısıyla AEP tahakküm altındaki ülkelerde burjuvazi feodalizmi tasfiye edebilecekmiş gibi davranmakta, ve bu hatalı görüşü yaymaktadır.
- 2) Çin'deki milli demokratik devrime saldırmakla, AEP, tahakküm altındaki ülkelerde demokratik devrimin "atlanması" ve doğrudan sosyalizme geçiş Troçkist tezini yaymaktadır.
- 3) AEP yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde devrimin esas gücünün köylülük olduğunu inkar etmektedir. Bu Stalin'in öğretilerine karşıdır, Troçkist tip bir konudur.
- 4) Yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde halk savaşı yoluna saldırmakla, AEP, bu ülkeler için Ekim Devrimi yolunu savunmaktadır. Bu, bu ülkeler devrimcilerini pasifizme sarılmaları için bir davetiyedir –Troçki'nin konumları gibi.
- 5) Faşist ülkelerle ilişkileri ilke olarak ret ediyor gibi davranmakta. Fakat pratikte bu ilişkileri geliştirmekte, AEP bu ülkelerin demokratik olduğu izlenimini vermekte, ve böylece bu ülkelerde devrimi bloke etmektedir.
- 6) Çin, Vietnam ve Kamboçya arasındaki çatışmalarla ilgili olarak, Vietnam'ı desteklemekle AEP Rus Sosyal Emperyalizminin rolünü gizlemektedir.
- 7) Üç dünya teorisini ret etmekle, AEP aynı zamanda yarı-sömürge yarı-feodal ülkelerdeki anti-emperyalist mücadelenin gerçek niteliğini de inkar etmektedir. Bugün esas devrimci mücadele bu ülkelerdedir.
- 8) Çin'de sosyalist inşayı inkar ederken, AEP ekonomik cephedeki zaferlerle siyasi cephedeki zaferler meselesini karıştırmaktadır. AEP sosyalizm altında sürdürülen sınıf mücadelesinin önemini kavramamakta, sonunda Kruşçev'in "tüm halkın devleti" tezlerine benzer konumlara varmaktadır.
- 9) Büyük Proleter Kültür Devrimini bir saray entrikası olarak tahlil etmekle, AEP halkın denetiminden kotran bürokratlar gibi konuşmaktadır. AEP Lenin'in geliştirmiş olduğu şekliyle kitle çizgisini reddetmektedir.
- 10) Parti içinde iki çizgi" tezine karşı mücadelelerinde, AEP ML partinin hiçbir hata yapmadığı vargısına erişti. Bu konum, yalnızca parti içinde demokrasiyi yok eder.
- 11) AEP'in ML partilerin niteliğini ve partiler arasındaki ilişkileri anlayış şekli, AEP'in kendisini eleştiren tüm partilere karşı olmaya ve onları provokatörler olarak tecrit etmeye götürmektedir. Eleştiriyi reddetmekle, eleştiri-özeleştiri silahını ret etmekle AEP gerekli olan ideolojik mücadeleyi engellemektedir.
- 12) AEP kendi pratiğinde özeleştiri silahını terk etmiştir.

Sonuç olarak TKP/ML'nin bu belgesi AEP'in eleştirilen bu tezlerinin AEP'in 3. kongre kararlarıyla da çelişki içinde olduğuna dikkat çekmektedir. Belge dünyada durumla devam etmekte, diğer partilerin Mao ve AEP hakkındaki konumlarını anlatmakta ve TKP/ML'nin bu konumlara nasıl geldiğini açıklamaktadır.

TKP/ML AEP'i açıktan eleştirmedi, hatta AEP'in çizgisinin revizyonist olduğuna karar verdikten sonra AEP'i destekler eylemler yapmaya devam etti. (1979 zarfında). TKP/ML AEP çizgisine olan eleştirilerini yayınlamadı çünkü AEP'in bu hatalarını düzeltebileceğini düşündü. Bu bir hataydı. Fakat şimdi düzeltmiştir. Mao'nun Marksizm-Leninizm'in bir "klasiği" olduğunu ilan etmektedir. TKP/ML tüm partilere Mao ve AEP hakkındaki konumlarını düzeltmeye, doğru bir tavır almaya çağırmaktadır.

Belge AEP'in diğer partilerle olan ilişkilerindeki oportünizminin örnekleriyle devam etmektedir. Örneğin, Yunanistan Komünist Parti/ML, Venezüella Kızıl Bayrak partisi, şili DKP, Kolombiya Komünist Parti/ML, Ekvator Komünist Parti/ML, Avusturya MLP vb. Bu örnekler AEP'in Mao'yu savunan partileri veya AEP'i eleştiren partileri elemek istediğini göstermektedir.

Belgenin sonunda, belgede adı geçen çeşitli sorunlarla ilgili olarak AEP'in geçmişteki konumlarını gösteren bir çeşit ek vardır.

Bu belge partinin resmi çizgisidir, fakat bu meselelerin kavranışını derinleştirmek, özellikle gelecek konferans için partinin görevidir.

TKP/ML'nin şimdiki konumu AEP'in çizgisinin revizyonist olduğu ve AEP'in revizyonist bir parti olduğudur. AEP'in kardeş partileri için, olguları bilmedikleri yerler dışında tavır takınmamaktadırlar. Örneğin TKP/ML açısından Türkiye'deki HK grubu, KPD/ML oportünist partilerdir ve onlar bunu açıkça söylemektedirler.

EK 2

ABD/DKP İLE GÖRÜŞMEDE

Komünist Parti/ML'den yoldaşların parti tarihi ve programı hakkındaki sorulara yanıtları:

I/Parti tarihi hakkında:

Soru 1: Birinci konferans belgelerinde, gelecek bir kongreye hazırlık olarak gerçekleştirilmesi gereken bir dizi tahlil görevleri tespit ettiniz. O zamandan beri bu görevlerde nasıl bir gelişme oldu?

Yanıt: Konferansın ortaya koyduğu en önemli sorunlar Türkiye'nin sosyo-ekonomik durumunun çeşitli yönleriyle ilgili olanlardı. Bu araştırma ve inceleme başlamıştır, fakat henüz bitmemiştir. Uluslararası komünist hareket içindeki gelişmeler bizim dikkatimizi Mao ve AEP problemlerine çevirmeye zorlamıştır. Yakında uluslararası durumun bu sorunları hakkında bir konferans tertipleyeceğiz. Bu bizim çok önemlidir. Şimdiye değin partimiz Mao'yu kabul etmiştir, hem de eleştirisi olmadan kabul etmiştir. Bu sorunları berraklığa kavuşturmamız gerekmektedir. Bizim için Mao'nun ML olup olmadığı gibi bir sorun yoktur; Partimiz için Mao'nun ML olduğu açıktır. Fakat Mao'nun hata yapıp yapmadığı konusunda açık olmamız gerekmektedir.

Konferans yalnızca belli konularda tavır alabilir. Bir kongredan farklıdır. Konferans partinin genel çizgisi hakkında kararlar alabilir.

Soru 2: Geçmişte partinin yaratıldığı mı yoksa varlığını sürdürdüğü mü hakkındaki mücadeleyi açıklar mısınız? Belgelerde, parti kurulduktan (yaratıldıktan) birkaç ay sonra revizyonistlerin iktidarı ele geçirdiği gibi bir şeyler söylemektesiniz. Parti biçimsel olarak

kurulmuş, pratik olarak yeniden inşası mı kalmıştı? Yoksa parti ideolojik olarak kurulmuş, fakat örgütsel olarak tamamıyla inşa edilmemiş miydi? Önderlik revizyonistlerin elindeyken partinin sürekliliği nasıldı? Değişik bölgelerin, partinin kurucularının çizgisini takip ettiği gerçek miydi?

Yanıt: Parti 1972’de kuruldu ve revizyonistler 1974’te iktidarı ele geçirdiler. Parti 8-10 Şubat 1972’de kuruldu. Fazla geçmeden, partinin kurucu önderi faşistler tarafından, diğer kurucularla birlikte katledildi, ve birçok yoldaşlar da hapsedildiler. Parti bundan oldukça zayıf düştü. 1974’te bir af çıktı ve dışarı çıkan yoldaşlardan bazıları bir Koordinasyon Komitesi oluşturdular. Bu komite fazla bir şey yapmadı. 1976’da bu komite partinin genel çizgisini eleştirmeye başladı. Partinin var olmadığını söylemeye başladı. Sadece grupların var olduğunu ve ortaya çıkmaya başlayan başka ML güçler de dahil, bu grupların partiyiden örgütleme komitesi kurdular. Partinin kuruluş çizgisini takip etmeye devam eden bölgeler, örgütleme komitesi partinin kuruluş çizgisinin ana hattıyla doğru olduğunu söylüyordu.

Soru 3: Konferans belgelerinde, partinizin birinci dönemdeki hatalarının esas olarak taktik hatalar olduğunu söylüyorsunuz. AMLP’den yoldaşlar tartışmalarda daha değişik şeyler söylüyorlar. Partinizin gençliğinde yaptığı hataların, yeterli ideolojik sağlamlaşma olmadan, çabucak kitle pratiğine gitmeye çalışan partilerin yaptığı hatalar tipine bir örnek teşkil ettiğini söylemektedir. Bu farklı yorumlamalar üzerinde durabilir misiniz?

Yanıt: Bu dönemde Türkiye tahlilimiz ana hatlarıyla doğruydı, fakat UKH’i tahlil edişimiz Lin Biao çizgisinin damgasını taşıyordu, bu bizim subjektivizmden kaynaklanan sol hatalar yapmamamıza yol açtı. Bunun böyle olduğunu pratiğimizden öğrendik. Türkiye şartlarında iki cephede mücadele etmek gereklidir: Pratikte (kitle mücadelelerinde) ve teorik planda; bu iki yön birbirinden ayrılamaz.

Soru 4: Partinin Türkiye’de kurduğu yada içinde çalıştığı kitle örgütlerinin örneğin kadın, gençlik, köylü örgütlerinin, sendikaların rolünü ve niteliğini açıklar mısınız? Aynı zamanda yurt dışındaki kitle örgütlerinin niteliğini ve rolünü açıklar mısınız?

Yanıt: Türkiye’de işçiler, köylüler ve gençlik arasında çalışmaktayız. Gerekli olan kırsal bölgelerde köylülük arasındaki çalışmadır. Bu geçmişte doğruydı, gelecekte de böyle olacak. Fakat bugün, somut koşullardan dolayı parti esas olarak işçiler arasında çalışmadadır.

Kadınlar içinde, gençlik içinde parti kitle örgütleri kurmamıştır. Öncelikle çalıştığımız alan devrimci ordudur. Köylüler arasında kendiliğinden oluşan kitlevi siyasi örgütler yoktur.

Parti köylü örgütleri kurmaya çalışmaktadır.

Yurtdışındaki kitle örgütlerinin (öğrenciler ve işçiler için) esas olarak Türkiye’de devrimin propagandasını yapmaktır. İkinci olarak kitleleri partiye yakınlaştırmaktır. Üçüncü olarak Türkiye devrimine yardım yapmaktır. Bu örgütler tabi ki yurtdışındaki işçilerin ve öğrencilerin acil çıkarlarını savunmak için de çalışma yapmaktadırlar. Bunlar parti örgütleri değildir. Parti bu örgütler içinde öncü güçtür.

Soru 5: Konferans belgelerinde, parti basımının geliştirilmesiyle ilgili olarak kaç görev tespit etmektesiniz? İllegal bildirilerin illegal kitle yayın organı seviyesine doğru geliştirilmesi, legal teorik bir organın geliştirilmesi ve ML temelde polemiklere girmeyecek bir legal siyasi kitle organının geliştirilmesi. Bu görevlerin yerine getirilmesinde kaydettiğiniz ilerleme nedir?

Yanıt: İllegal bildiriler önceleri düzenli değildi, fakat şimdi düzenlidir; her ay çıkmaktadırlar, ve özel durumlarda daha sık da çıkmaktalar. Henüz düzenli bir kitle organı seviyesine gelmediler, fakat bu yapılacaktır.

Teorik organ **Komünist** uzunca bir süredir çıkmamaktadır. AKH'in sorunlarının tartışılması nedeniyle.

Şimdi legal teorik organ vardı –Partizan. Bu partinin çizgisini savunmaktadır. Fakat doğrudan partiye bağlı değildir. Ara sıra partinin adından bahseden.

Şimdiye değin Türkiye’de bir kitle siyasi organı çıkarmak için imkanımız olmamıştır. Yurtdışında bir kitle organı kurduk fakat bu Türkiye’de yasaklandı; fakat şimdi adını değiştirdik ve Türkiye’ye gönderilebilir. Fakat kitleler arasında en büyük dağıtımı olan bildirilerdir. Örneğin yurtdışında bildirilerin ... bin kadar bir dağıtımı vardır. Legal gazetenin ise 5 bin.

2/ Program ve stratejik çizgi üzerine:

Soru: Konferans belgelerinde..... görüş birliği açısından esas temelin eskiden ne olduğunu şimdi ne olduğunu açıklar mısınız?

Yanıt: Başlangıçtan beri programımızın en önemli yönlerini İ. Kaypakkaya’nın beş polemiği yada teorik eserleri oluşturmaktadır: Kızıl siyasi iktidarlar (üsler) nasıl yaşayabilir, TKP’nin Kemalist burjuvazi hakkındaki görüşlerinin eleştirisi, Milli mesele üzerine, Kürdistan üzerine, TKP’nin genel eleştirisi.

Konferansın ardından bu beş eseri programımız olarak kabul etmeye devam etti. Bir de buna konferansın öz-eleştirisi eklendi. Bir üye adayı bu beş belge, özeleştiri ve tüzüğü kabul eder. Siyasi organlarımız bu meselelerin kavranmasını derinleştirirler, fakat çizgimizi değiştirmezler.

En önemli yönler ana hatlarıyla devrimin milli demokratik olduğu, iktidarı ele geçirmek için mücadele biçiminin Halk Savaşı olduğu, Türkiye’nin yarı-sömürge, yarı-feodal olduğudur.

Soru: Dünyadaki diğer ülkeleri de göz önüne alarak, Türkiye’ye niçin neo-kolonyal (yeni-sömürge) demeyip de yarı-sömürge dediğinizi açıklar mısınız?

Yanıt: Partimiz yarı-sömürge ili yeni-sömürge arasında fark görmemektedir. Bunların hepsi emperyalizmin siyasi, iktisadi ve askeri tahakkümü altındadır. Var olan bağımsızlığın sadece biçimsel olduğu ülkelerdir. Genel olarak dünyada bağımsız ülkeler yalnızca sosyalist ve emperyalist ülkelerdir; fakat tabi ki her durum için somut tahlil yapılmalıdır.

Soru: Milli burjuvazinin ilerici anti-emperyalist niteliğinden bahsetmekte ve onu komprador burjuvazinin değişik kliklerinden ayırt etmekteyiz. Ülkenizde ve diğer ülkelerde milli burjuvazinin ne olduğunu açıklar mısınız? Bunun ilerici ve anti-emperyalist karakterini somut olarak nasıl gösterdiğini açıklar mısınız? Konferans niçin milli burjuvaziden devrimin

“itici güçlerinden” biri olarak bahsetmektedir?

Yanıt: Milli burjuvazi, gelişmesi emperyalizm ve kompradorlar tarafından engellenen burjuvazidir. Örneğin, son seçimlerde, Sosyalist Devrim Partisi milli burjuvaziye temsil etmiştir. Türkiye’nin tüm yabancı emperyalistlerden tam bağımsızlığını savunmuştur, öte yandan kuvvetli anti-komünist konumlarda savunmuştur. Siyasi olarak o zengin köylülerin, küçük sanayicilerin ve üst kademe devlet görevlilerinin çıkarlarını savunmaktaydı; fakat sosyal tabanı entelektüellerdir.

Partimiz hiçbir zaman milli burjuvaziye devrimin itici güçlerinden biri olarak tahlil etmemiştir. Proletarya, diğer güçlerle ittifak içinde, devrime önderlik eder. Milli burjuvazi devrimin milli demokratik aşamasında siyasi iktidarı paylaşacaktır. Ama yalnızca proletaryanın hegemonyası altında.

Soru: Halk Savaşı meselesi hakkında konumlarınızı açıklar mısınız? Bu, tahakküm altındaki bütün ülkeler için evrensel bir ilke midir? Niçin? Hangi yönler strateji meseleleridir, hangileri taktik? Örneğin, ekonomik gelişme köylülüğün büyük bir

bölümünü şehirlere iterse -bunlar iş bulamasalar, proleterleşmeseler bile- esas askeri mücadele şehirlerde olabilir mi? Şimdiye değin bu sorun hakkında partinizin tecrübelerinin sonucu nedir? Kendi pratiğinizden çıkardığınız dersler nelerdir?

Yanıt: Şu durumda partimiz bu sorunu incelemektedir. Resmi olarak partimizin çizgisi Türkiye gibi ülkeler için, tüm yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için yol halk savaşıdır. Fakat partimizin konumları tamamıyla tamamlanmamıştır.

Soru: Son 50 yılda Türkiye toplumunun hangi temel yönlerinin değiştiğini kısaca açıklayınız? Kapitalizmin gelişmesi bakımından ve bunun sonucu olarak üretim ilişkilerindeki, sosyal sınıfların ilişkilerindeki değişimler açısından. Bu değişimler stratejinizi nasıl etkilemektedir?

Yanıt: işsizlik artmıştır. Daha çok köylüler şehre gelmektedirler, fakat kırdaki topraklarını ve evlerini muhafaza etmektedirler. Ve bu anlamda, iş bulsalar bile köylü kalmaktadırlar. 1976'da güney batıda sözüm ona bir "tarım reformu" yapıldı ve köylüler şehre gittiler; fakat daha sonra geri gittiler. Köylü karakteri ve beklentileri ortadan kalkmamaktadır.

Bazı yaklaşık sayılar: 3,5 milyon sanayi proleterleri vardır. 7,5 milyon da yarı proleter. Tarım proleteryası çok azdır; kırlarda çoğu köylülerin toprağı vardır; ve bu toprağı işlemektedirler; iş ararlarsa, bu mevsimlik temelde olmaktadır.

Soru: Belgelerinizde faşizme karşı mücadelenin, milli demokratik devrimi zafere ulaştırma mücadelesinden ayrılamayacağını, oportünistlerin ana hatalarından birisinin bunu anlayamamaları olduğunu söylüyorsunuz. Faşist rejime karşı mücadelede bu konunun partinizin pratik çalışmalarını nasıl etkilediğini açıklayınız?

Yanıt: Türkiye'de faşizm toplumun yarı-sömürge, yarı-feodal niteliğinin bir ürünüdür. Rejim örneğin emperyalist ülkelerde verilen demokratik özgürlükleri veremez. Bugün Türkiye'de siyasi iktidar zorunlu olarak faşisttir ve hükümeti değiştirmekle bu değiştirilemez. Faşizme karşı mücadelede, belirli ekonomik veya demokratik taleplerle ilgili olarak faşistleri geri adım atmaya zorlayabiliriz. Somut mücadelelerde partimiz bunu yapmak için diğer güçlerle ittifak yapmış ve bazı mücadeleleri kazanmıştır. Fakat bu rejimin genel niteliğini değiştiremez.

Soru: Programsal meseleler açısından pratikte (sloganlarda, taktiklerde) yansıması açısından ML olduğunu iddia eden, Çin revizyonizmine karşı olduğunu iddia eden gruplarla temel ayrılığınızı açıklayınız? Özel olarak devrimin karakteriyle sınıf ittifaklarıyla, faşizm meselesiyle, askeri meseleyle, ezilen milliyetler ile ve sendikal çalışmayla ilgili olarak bu ayrışmayı gösterebilir misiniz?

Yanıt: Halkın Kurtuluşu ve ona benzer diğer grupları küçük burjuvazinin ve milli burjuvazinin temsilcileri olarak görmekteyiz. Daha kesin olmak gerekirse, bu sınıfların belli kliklerinin ve tabakalarının temsilcileri olarak görmekteyiz.

Bu gruplarla, pratik içinde, **legal** mücadelelerle ilgili olarak ittifaklar yapmaya çalışmaktayız: gösteriler, ekonomik ve demokratik mücadelelerle ilgili olarak. Yakın zamanlarda böyle ittifaklar yapmak çok daha zor hale geldi.

Geçen yaz İspanya'daki gençlik kampında bizi "provokatör" olarak kampa sokmayanlar arasında HK da vardı. Şimdi onların önderliğiyle resmi temas kuramamaktayız. Fakat tabanda, esas olarak onların sempatizanlarıyla çalışmaya devam etmekteyiz.

Mao ve diğer meselelerdeki tartışmalardan beri HK ile işler çok daha zor. Yakın geçmişteki bir başka problem, partimiz sempatizanı (üyesi değil) bir kişinin Guevaracı bir örgüt sempatizanı bir kişiyi, onun bir karşı devrimci olduğunu düşünerek öldürmesidir.

Partimiz bu olayın gerçeklerini araştırmış, öldürülen kişinin karşı-devrimci olduğuna dair hiçbir ispat olmadığını ortaya çıkarmış; ve bu sempatizanla tüm ilişkilerimizi koparmış ve

bir özeleştiri yapmıştır. Guevaracı örgüt –Devrimci Yol- bir düzine siyasi militan öldürmüştür. Hiçbir özeleştiri yapmamıştır. Fakat partimiz yalnızca bu olayın incelenmesini ve özeleştirimizi yayınlamakla kalmamış; bu olayla ilgili olarak tüm diğer örgütlerin bildirilerini de yayınlamıştır. Fakat tüm bu örgütler bu fırsatı partimizi karalamak (gözden düşürmek) için; hakkımızda “cinayet çetesi” olarak söz etmek için kullanmışlardır.

Askeri mücadelede diğer güçlerle hiçbir ittifak yoktur. Bu ittifak... .. anlaşmazlığımız aynıdır. Bizim için Kemalizm kompradorların bir kliğini teşkil etmektedir. Onlar için Kemalizm milli burjuvazinin üst kesimini temsil etmektedir. Diğerleri için Kemalist devrim Türkiye’yi ekonomik olarak da kurtarmıştır; Kemalist burjuvazinin kompradorlaşması ve Türkiye’nin bir kez daha tahakküm altına girmesi yalnızca 1930’larda olmuştur.

Oportünistler için faşizm Türkiye’ye yalnızca 1930’larda gelmiştir. Partimiz Türkiye’nin Kemal’den beri faşist olduğunu söylemektedir. Biz komprador burjuvazinin bütün kliklerini faşist olarak görmekteyiz. Onlar komprador burjuvazinin faşist olmayan unsurları olduğu görüşündedirler. Bu onların faşizm hakkındaki çizgilerinde birçok yalpalamalara yol açmaktadır; geçmişte “faşizmin tırmanışından” bahsetmeleri gibi.

Türkiye’nin sosyo-ekonomik durumuyla ilgili olarak; oportünistler sözde Türkiye’nin yarı-sömürge, yarı-feodal olduğundan bahsetmektedirler. Fakat pratikte kapitalizmin hakim olduğu şeklinde bir tahlil yapmaktadırlar.

Geçmişte oportünistler ülkemizde halk savaşından bahsetmekteydiler; şimdi Sovyet modeli olacakmış gibi davranmaktadırlar.

Ezilen milliyetler hakkında, oportünistlerin çizgilerinde birçok yalpalamalar olmuştur.

Örneğin Halkın Kurtuluşu Kürt ulusu için, faşistlerin tertipleyeceği bir referandum istemiştir. Sonra özeleştiri yapmadan bu tavırlarını değiştirdiler.

Mao hakkında, oportünistler şimdi onun hiçbir zaman ML olmadığını söylemektedirler; geçmişte Mao’dan hiç sapmadıklarını iddia ederlerdi.

Buradan itibaren onların ağzından: Onların partisi, yalnızca kurucularının işkence edilmesi ve öldürülmesi için değil, daha birçok halk düşmanı cinayetin sorumlusu olan ve halkın geniş nefretini kazanan ve halk tarafından lanetlenen azıllı bir faşist temizlendiğinde, oportünistler bu eylemi “bireysel öç” olarak mahkum ettiler. HK’nın kendisi Guevaracı bir gruptan gelmektedir; fakat bugün silahlı bir kolu yoktur.

HK’nın sendikalarındaki çalışmasına gelince, birinci şey, basınlarında iddia ettikleri gibi bir etkinliklerinin olmadığıdır. Partileri HK’yı derhal yeni sendikalar kurmaya çalışmakla eleştirmektedir. Partileri reformist, revizyonist sendikalarda çalışmak suretiyle güç biriktirmek gerektiğine inanmaktadır ve hemen derhal yeni sendikalar kurmaya çalışmanın şimdi var olan sendikal güçleri böleceğini düşünmektedir. Daha sonra sarı sendikalardan ayrılmak mümkün hale gelecektir. Partileri sendikal çalışmada başarı elde etmiştir ve bazı fabrikalarda delegelerin çoğunluğunu bile elde etmiştir. İstanbul’da 5 bin kişinin çalıştığı bir fabrikada 9 delegeden 8’ini kazandılar. Partilerinin ihtisaslaşmış, sendikacı yeterli kadrosu yoktur; fabrikalar partilerinden daha çok sendikal aktivist istemektedir.

II. Enternasyonal durum hakkında:

Soru: Belgelerinizde, emperyalist savaşa karşı mücadeleyle ilgili olarak, savaşın derhal patlak vermesine karşı olan bazı emperyalist güçlerle ittifak içinde, bir “barış cephesi”nin kurulması olasılığından bahsetmektesiniz. Bu pozisyon sadece UKH’nin bazı tarihsel taktiklerinin savunulması mıdır, yoksa bugün için somut geçerliliği var mıdır?

Yanıt: Esas olan savaşı önlemek için devrimi örgütlemektir. Fakat savaş çok yaklaştığında ve devrim onu önleyemezse, onu ertelemek için bazı emperyalistlerle ittifak yapabiliriz. Bugün esas olarak devrim için çalışmalıyız. Böyle bir barış cephesi için bugün bir çağrı yapmamaktayız. Fakat eğer savaş çok yaklaşırsa böyle bir çağrı yapabiliriz.

EK 3:

ANAHATLARIYLA ULUSLARARASI KOMÜNİST HAREKETİN DURUMU....

..... açısından ciddi bir tehlikedir. Bu ML parti ve örgütler içindeki krizi derinleştirmektedir. Ve bu da yeni bölünmelere ve bu partilerin ve örgütlerin nüfuz kaybına yol açmaktadır. Yakın gelişmelerin ışığında, biz her ML parti veya örgütün somut durum ve ML'nin öğretileri temelinde kendi konumlarını ortaya çıkarmadaki bağımsızlıklarının önemini bir kez daha vurguluyoruz. Biz aynı zamanda büyük yada küçük, eski yada yeni, iktidarda olsun yada olmasın, bütün partilerin ve örgütlerin eşitliğini bir kez daha vurguluyoruz. Bu metinde kendimizi, aldığımız konumları belirtmekle sınırlayacağız. Gelecekte bu meseleleri daha genişçe ele alacağız.

1) Biz ÇKP tarafından geliştirilen ve pek çok ML parti tarafından uygulanan karşı-devrimci üç dünya teorisine karşıyız. Bu teori gerici konumlara neden olmuştur ve devrim davasına zararlıdır. Bu teorinin bütün izlerinin kökünü kazımak ve aynı zamanda modern revizyonizmin bütün biçimlerine karşı sıkı bir mücadele vermeliyiz.

2) Mao'nun ölümünden sonra revizyonist bir klik Çin'de parti önderliğini ve devlet iktidarını ele geçirdi. Bu yüzden, hem ülke içinden hem de dışından revizyonist Çin yöneticilerinin çizgisine karşı ve de üç dünya teorisine ve Çin yöneticilerinin dünyanın her tarafında emperyalizmle ve gerici güçlerle yaptığı gerici ittifaklara karşı mücadele etmek zorunludur.

3) Genel olarak komünist önderlerin, ve özel olarak da Mao Zedung'un Allahlaştırılması tavırlarına karşıyız. Tecrübe şunu göstermiştir ki bu görüş açısı metafiziktir. Ve her zaman oportünist konumları gizler.

4) Biz Marksizm-Leninizm'in tek bilimsel dünya görüşü olduğunu savunuyoruz ve Mao Zedung düşüncesi yada herhangi bir düşünce ekleme ihtiyacı duymuyoruz.

5) AEP, tüm uluslararası komünist hareketin Mao Zedung meselesini nasıl görmesi ve örgütlemesi gerektiği hakkında ne düşündüğünü otoriter bir şekilde ortaya koymuştur. Bu mesele Çin ve Sovyet revizyonizmine hizmet eder bir biçimde ortaya getirmiştir. Böylece bu konumun oportünist niteliği ışığa çıkmaktadır. Ki bunun taraftarları daha yakın geçmişte Mao Zedung'u Allahlaştırıyorlardı.

6) Mao Zedung meselesinin ortaya getiriliş biçimine karşı olmamıza rağmen, böylelikle onun hatalarını, özellikle de yaşamının son yıllarında ortaya çıkan hatalarını inkar etmiyoruz.

7) AEP için ilkeli desteğimizi belirtiyoruz fakat aynı zamanda onunla çeşitli meselelerde – Filistin meselesi ve Mao Zedung meselesi gibi- bir takım ayrılıklarımız olduğunu belirtiyoruz. Bununla beraber, bu ayrılıklara rağmen, sakin ve sabırlı olmanın, bu ayrılıkları tartışmanın ve meseleleri yalnızca suçlamalar yapmak olan bir takım kişilerin savunduğu solcu konumlardan kaçınmanın önemli olduğu görüşündeyiz.

8) Kamboçya, Kore, Vietnam ve Laos partilerinin revizyonist partiler olduğu, bunların Çin ve Sovyet revizyonizminin vasalları olduğu görüşündeyiz.

9) SSCB, ÇHC ve eski halk demokrasileri bir gecede sosyalist ülkelerden revizyonist ülkelere dönüştürülmemiştir. Bu dönüşümden önce bir nicel değişiklikler ve küçük

dönüşümler aşaması olmuştur. Bu ülkelerdeki değişiklikler uluslararası komünist hareketi bir takım meseleleri incelemeye zorlamaktadır. Bunlara:

- Parti, işçi sınıfı ve kitleler arasındaki ilişkiler;
- Partinin ve devletin işçi sınıfı ve kitle tarafından kontrolü,
- Halk demokrasisi aşamasından sosyalist aşamaya geçme süreci,
- Yurtseverlik ile enternasyonalizm arasındaki ilişki veya ulusal gelenekler rası meselesi de dahildir.

I a) Proleter enternasyonalizmi ilkesine bağlılığımız ve yeniden bir uluslararası komünist merkez inşa etmek uğruna çalışma gerekliliğine olan inancımızı belirtiriz. Bunun görevi hareketi birleştirmek olacaktır, özellikle bugünkü çerçevede, çünkü bu durum bazılarının kendi içlerine kapanmalarına ve şovenizme ve dar kafalı bakış açılarına teslim olmalarına neden olabilir.

.....

EK 4

YKP/ML (Yunanistan) 3. Kongresine sunulan raporun çevirisi:

(Mao Zedung ile ilgili kısım)

“Mao’nun devrimci eserinin savunulması

Partimiz, yanlış gördüğü her konuda, bunu ortaya koyma hakkına sahiptir. Bu aynı zamanda bir görevdir de. Bugün ML partilerin büyük çoğunluğu Mao Zedung’un ML ile ilgisi olmadığını ispatlamaya çalışıyorlar. Ve bunun çok önemli bir siyasi sorun olduğunu belirtiyorlar. Partimizin bu tavra karşı çok yönlü itirazları vardır. Biz bu tavra önce temelden karşıyız, çünkü görüşümüze göre Mao büyük bir ML idi, o ML ilkeleri Çin’in somut şartlarına ustaca uyguladı. O teorik ve devrimci pratik çalışması ile uluslararası öneme sahip yeni yollar gösterdi. İkincisi bu konuda uygulanan işlemi doğru bulmuyoruz. Şimdi bu partilerin birçoğu, sanki birden bire ilham gelmiş gibi, amacı Mao’yu daha önce layık gördükleri yerden indirmek olan kongreler düzenlemeye başladılar. Bunlar bu konuda alınacak tavır, protokol sorunu haline getirdiler. Bunlar, ideolojik ve siyasi sorunlarda önde rol oynadığı bilinen bir partinin bu konudaki görüşlerinin tüm partiler tarafından kabulünü adeta şart koşar hale geldiler.

Bunun ötesinde biz bu tavra, çok gürültü koparılmasına rağmen, son 15 yıllık komünist hareketin önümüze koyduğu sorunların hiçbirine çözüm ve yanıt getirmediği için de karşıyız. Çözüm getirmemek bir yana bu tavır ile yeni sorunlar yaratılmaktadır. Son olarak Mao’ya getirilen eleştiri bu şekliyle hiçbir soruna açıklık getirmemekte, hiç kimseye ikna edici cevap vermemekte ve objektif olarak modern revizyonizme ve sosyal emperyalizme karşı ideolojik mücadele cephesini zayıflatmaktadır.

Bizim partimizin tam zamanında ve haklı olarak ilişkilerini kestiği İtalyan ... rvisinin gelişmeleri bu sorundan ayrı olarak ele alınamaz.

Mao zedung’un değerlendirilmesi sorunu, yada daha doğrusu, onun eserini ML’ye katkı olarak, ML’nin ilerletilmesine önemli bir katkı olarak savunan partimizin görüşlerinin derinlemesine incelenmesi, PK’ımızda ele alınacaktır. Mao’nun ölümüne kadar aslında Mao Zedung hakkında bütün ML partilerin görüşleri açıktı. Ve Mao’nun eserinin üzerine araştırma ve tartışma yürütmek güncel bir sorun değildi. Ama bugün biz böyle bir tartışmaya girmek zorundayız. Böyle bir görev, bugün Çinli yöneticiler Mao’yu eleştirdiği ve “demaioizm” şeyi yaptığı için de gerekli hale gelmektedir. Zamanımız olmamasına ve değerlendirmemiz yetersiz olmasına rağmen, böyle bir tartışmaya girmek zorundayız. Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz: hareketimiz (UKH kast ediliyor) Mao’nun görüşlerinden geniş ölçüde etkilenmiştir, bu yüzden bu tartışma akademik bir tartışma olamaz. Bu tartışma, hareketimizin yapısı, niteliği ve yolunu önemli ölçüde belirleyecektir.”

(Rapor PK'ya 26-28 Ekim 1979 tarihinde sunulmuştur. Fransızcası Şubat 1980'de yayınlanmıştır. Türkçe çeviri, Fransızcadan Almancaya yapılan ilk, kaba çeviriden yapılmıştır. Dışta kullanılmamalıdır.)

Mayıs ayında Tiran Radyosundan propagandası yapılan partiler şunlardır:
İspanya Komünist Parti/ML; Meksika KP/ML, Brezilya Komünist Parti; Almanya Komünist Parti/ML; Fransa KİP; Dominik Halk Hareketinin MLP'si; Kanada Komünist Parti/ML; Venezüella Kızıl Bayrak Partisi,
Bunlardan Venezüella Mao Zedung'u hala savunmaktadır. Dominik hakkında bilgimiz yoktur.

18.06.1980

